

ZGODNA ŽENA

Toga dana bila sam raspoložena za izlaske. Odlučila sam se za fini kompletić i cipelice na tak koje nikad do sad nisam nosila. Svi su znali da sam rokerica i vjerojatno će se ugodno iznenaditi. Majka mi je šila odjelce cijeli mjesec, a cipelice neznam ni sama zašto sam kupila. Bila sam sretno slobodna i cijeli svijet je bio moj. Nadala sam se da ću sresti Njega.

Do dolasku u Split shvatila sam u čemu sam pogriješila. Splitske ulice nisu stvorene za hodanje u visokim potpeticama. Ulice su tisučljetne, a pod sklizak i neravan. Putem do dogovorenog mjesta razmišljala sam o koracima i zamišljala imaginarnu liniju po kojoj hodam. Lijeva noga ispred desne, lijeva noga ispred desne,... Uspravi glavu i dok sam tako razmišljala o koracima trgom se prlomio gromoglasan pljesak. Naglo sam zastala i ugledala mnoštvo ljudi formirano u polukrug. Ozarena lica, dobro raspoloženi i veseli. Pogledala sam u sredinu tog događanja i shvatila da je ekipa čekala tko će zgaziti u ogromno pasje govno. Nesjećam se točno što sam u tom trenutku pomislila i jesam li uopće imala nekakve misli u glavi. Bilo je kao slika bez tona. U glavi mi je bilo samo kako pobijeći. Oko sebe sam vidjela hrpu nepoznatih ljudi iz koje se odjednom izdvojio visoki muškarac, duge kose – On. Uhvatio me za ruku i šapnuo u uho : „Mislim da ti treba piće“ „hvala ti“ odgovorila sam presretna što me netko izvukao iz ove neugodne situacije. Otišli smo u moj omiljeni kafić i pričali bez prestanka 6 sati. I dan danas pričamo. I mnogi nam se čude jer tko je vidio da muž i žena pričaju.